

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

106. An Consecratio Episcopalis liberet Regularem à vinculo voti
paupertatis? Et an possit talis Episcopus Regularis dimittere habitum
Religionis, & habeat potestatem, ut legitimus hæres vindicandi ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

sezione 2. numero 3. & Bossius de Iubileo, sezione 3. cap. 5. §. 4. num. 107. vbi sic ait: [Secunda difficultas, an intelligatur Episcopus electus tantum, non confirmatus, & respondendum mihi videtur negatiue cum Suarez loc. cit. quia non est Episcopus, sed designatus tantum in Episcopatum, vnde donec sit confirmatus, vel consecratus, manet subditus eidem proprio Sacerdoti, quem antea habebat, electus autem confirmatus, comprehenditur, quia est vere Episcopus Papae immediate subiectus quoad forum animae.] Ita Bossius. Et nota hic etiam quod in hoc casu nomine Episcopi intelligitur Episcopus consecratus titularis tantum, non habens Episcopatum, & qui post consecrationem renunciauit Episcopatu, non dignitati. Respondendum est affirmatiue cum Henriquez lib. 6. cap. 13. §. 3. & Suarez tom. 4. in 3. part. dist. 27. sect. 2. num. 5. contra Paludanum in 4. dist. 17. quest. 3. quia vere & proprie est Episcopus, in textu autem nihil aliud requiritur. Quod si renunciauisset Episcopatu, & dignitati, non gauderet illo privilegio, nec comprehenderetur, Syluest. V. Confess. 1. num. 8.

2. Sed in his casibus an supraddicti Episcopi possent eligere Confessarium tantum, non vero approbatum ab Ordinario, discrepant Doctores, alij negant, alij affirmant; Ego vt alibi docui, negantibus adhaereo propter declarationem sacrae Congregationis, & Gregorij XIII. loquentium de Episcopo iam consecrato, & in diocesi sua iurisdictionem habente; & ita nouissime, me citato, docet Dicastillus, vbi supra, numero 464. Sed quid dicendum de Eminentiissimis Cardinalibus Ioannes Dicastillo vbi supra de Sacramentis, tom. 2. tract. 8. disput. 10. dub. 2. num. 464. me citato sic asserit. [De Eminentiissimis Cardinalibus res est controuersa, an Sacerdotes ab illis electi excipientes eorum confessiones, indigent approbatione? Diana part. 3. tractat. 2. resolut. 3. §. 1. tractat. 1. resolut. 85. versio. Tertius casus asserit Azorium requirentem approbationem, & in contrarium alios 5. part. tractat. 2. resolut. 10. & putat posse eligere non approbatum a suo Episcopo, dummodo sit eius commensalis, pro quo asserit Ludouicum à Cruce. Ego facile assentior, quod res sit satis probabilis, vt ipse Diana sentit, & rationi consona.] Ita ille, & hanc sententiam nouissime tenet Mellerus in Theologia morali, tom. 1. malleatione 37. part. 12. Ego tamen iudicium meum circa praesentem difficultatem suspendo, & eius finalem resolutionem sanctissimo D. N. remitto. Non deseram tamen obseruare pro negatiua sententia extare aliquos Doctores asserentes DD. Cardinales non posse eligere in Confessarios, nisi approbatos ab Ordinario; & ita ex Societate Iesu praeter Bossium tenet doctissimus Pater Andreas Mendo. in Bullam Cruciatam, disp. 22. cap. 1. num. 16. vbi sic ait; [Cardinales ex consuetudine, ac tacita Papae licentia possunt eligere in suum Confessarium quemlibet Sacerdotem etiam simplicem alias iurisdictione non gaudentem, vt cum pluribus idem Leander tenet quest. 33. Parochi autem non possunt eligere in suum Confessarium simplicem Sacerdotem, etiam approbatum, sed absque iurisdictione. Tamen eligendi à praedictis Cardinalibus debent esse approbati, vt ex Tridentino constat, ad hoc vt absolutio praestetur; esto, non habeant alium de iurisdictionem (quae ab approbatione separabilis est) nam qui dedit supraddictis potestatem eligendi eum in Confessarium, huic iurisdictionem delegauit.] Ita Mendo, cui adde ex eadem Societate Fragoius in Republ. Christiana, tom. 2. lib. 6. disp. 15. §. 2. num. 10. Sic asserentem. [Ceterum Cardinales Episcopi, & Tom. 17.

qui legationis causa ab Vrbe sunt absentes, nequeunt sibi eligere Confessarium, qui ab Episcopo proprio non sit approbatus,] ex Concilio Tridentino, sess. 23. cap. 15. de reformatione, [vbi non reputatur idoneus, nisi qui aut Parochiale beneficium habeat aut ab Episcopis per examen, si illis videbitur necessarium, aut alias idoneus iudicetur: Igitur Cardinales post Concilium debent fateri apud Confessarium ab Episcopis approbatum, non obstante cap. ult. de Penitent. remissionib. vbi fiebat facultas Praelatis exemptis, vt possint eligere sibi Confessarium, quem maluerint, quia id procedebat ante Concilium Tridentinum, non autem post illud, vt censuit Congregatio.] Hucusque Fragoius. Vnde ex his modo non admitto ea quae dixi in part. 11. tract. 4. resolut. 13. quest. 2. nixus autoritate Patris Pasqualigi decis. 93. qui pro sua sententia male citat Tannerum, & Ludouicum à Cruce cum aliis: nam Tannerus dicit contrarium, vt ipsi Patri Pasqualigo demonstraui. Ludouicus à Cruce loquitur cum limitatione, nempe quando Cardinalis eligit in Confessarium Sacerdotem simplicem suum familiarem; alij vero asserunt posse Cardinales eligere Confessarium, sed non asserunt posse eligere non approbatum; & hoc tantum vt verum fatear, docet Cardinalis Lugo in loco à me vbi supra in part. 8. tract. 1. resolut. 85. citato, nempe Cardinales posse eligere Confessarium, non autem asserit etiam non approbatum ab Ordinario, vt patet apud doctissimum Dicastillum vbi supra de Sacramentis, tom. 2. tract. 8. disput. 10. dub. 22. Sed dicit aliquis ad quid ergo deseruit privilegium eligendi Confessarium? Respondeo, deseruire, vt possit eligere earentem alioqui iurisdictione. Et sic veniunt limitanda plura quae asserit Pasqualigus in illo tractatu de Electione Confessarij decisione 92. consequi; nam absolute probata mihi non placent: at ego, vt dixi, quoad Eminentiissimos Cardinales quidquid alibi dixerim nunc me negatiue habeo, & nihil definio, quamuis Gasias in Politica Regulari tom. 2. tract. 10. difficult. 5. dub. 3. punct. 4. num. 7. tenet posse Cardinales exercere cum suis familiaribus ea quae possunt Episcopi cum suis subditis; & praesertim, ea quae potest Episcopus vigore Concilij Tridentini sess. 24. cap. 6. de Reformat. Vnde quidam Modernus de Officio Datarj, lib. 1. cap. 15. §. 1. num. 8. docet Cardinales esse ordinarios in suis domibus; sed ego, vt dixi, ante omnia remitto sacrae Congregationi Concilij determinanda.

RESOL. CVI.

An consecratio Episcopalis liberet Regularem à vinculo voti paupertatis?
 Et an possit talis Episcopus Regularis dimittere habitum Religionis, & habeat potestatem, vt legitimus haeres vindicandi paternam sibi hereditatem; & in vita de bonis suis, ac de acquisitis inuicem Ecclesiae tam ample disponere, vt valeat licite Episcopus secularis?
 Et an etiam testamentum ante professionem factum reuocare possit, & etiam possit aliquid donare? Ex p. 12. tr. 1. Ref. 106.

§. 1. Negatiuam sententiam docent communiter Doctores, & ex Theologis Dime Thom. secunda secunda, questione 185. articulo 8. & ibi Caietanus, Pater Valentia, post alios disputatione 10. questione 3. puncto 8. columna 3. Pater Molina tom. 1. disputatione 140. Lessius de Iustitia, & Iure, lib. 2. cap. 4. dubitat. 5. numer. 29. & cap. 41. dubitatione 11. numero 92. Pater Thomas Sanchez pluribus relatis

Quae hic est in 10. 1. tr. 3. Ref. 23. §. 5. Quare secundo, & in aliis §§. eius not. pro haec quae.

Quae hic est in 10. 3. tr. 1. Ref. 38. ex lege eam à principio.

Alibi in Res solutionib. & §. 8. trium praeterita; si notat. huius Ref. Sup hoc in 10. 9. tract. 7. Ref. 37. & in aliis §§. eius not.

Sup. hoc late sup. in tr. 7. Ref. 26. §. Verum difficultas, & (eq. & in 10. 7. tr. 1. Ref. 26. & 27. & in 10. 3. tr. 2. Ref. 66. §. Et ideo

de medium
2. vers. an
quando, &
seq. & in
tom 6. tr. 7.
Ref. 9. & in
tom 9. tr. 7.
Ref. 8. §. 17
& 1.

libro 6. Decalogi, cap. 6. num. 8. & fo. Pater Ioan. de la Cruz de Statu Religionis, cap. 2. dub. 4. Azor. Institutionum Moralium, part. 1. lib. 1. 2. cap. 7. quest. 2. Bartholomaeus à sancto Fausto in Theat. Relig. lib. 6. quest. 190. Aegidius de Coninch. disputat. 27. dub. 1. num. 200. nouissimè Pater Ferdinandus à Castro in opere moralis tract. 6. disp. 2. punct. 8. ex men. 3. Rodriguez Quasi. Regular. 2. tom. quest. 58. art. 3. Henriquez in Summa, lib. 20. cap. 33. lueria L.

2. Ex Iuris Celsarei professoribus post Bald. & Paul. Molina de primogenit. lib. 2. cap. 10. num. 28. Alexand. conf. 32. num. 8. lib. 5. Pacianus pluribus relatis conf. 132. à numero 24. Capicius decis. 200. Surdus de aliment. tit. 8. priuileg. 79. num. 96. Carol. de Tapia in Authent. integri, verb. Sua, cap. 6. num. 85. C. de Sacrosanct. Eccles. Fab. de Anna latè diu. conf. 45. ex num. 84. Gabriel Pereira decis. Portugall. 75. num. 1. Thadæus Pifo post alios, lib. 1. variat. resolut. cap. 8. numero 38. Ioan. Harprechtus ad Iulium Clar. in Testamentum, quest. 38. Marius Cutell. in dicto tractat. de donat. tom. 1. tractat. 1. discurs. 2. part. 3. num. 135. & 150.

3. Ex Canonistis Glossa in d. cap. statutum 18. quest. 1. & in cap. quorundam verb. Mendicantium, de elect. in 6. Specul. lib. 4. part. 3. tit. de stat. Monachorum, num. 29. Hostien. in cap. Clerici et secundo de vita, & honest. Clericorum, & in Summa tit. de stat. Monach. §. utrum, Lælius Zechius de Republic. Christ. tit. de Regular. cap. 3. num. 14. Petr. Rebuff. conf. 14. per totum. Couarruias in cap. 1. num. 18. de testament. Martha tomo 2. de success. legal. 4. part. quest. 1. art. 4. num. 13. Stephan. Durant. quest. iuris 10. Laurent. de Peyrinis in Religios. subdit. tom. quest. 1. cap. 10. §. vnic. Pelag. de planctu Eccles. lib. 2. cap. 24. Zened. de paupertate Relig. dub. 44. num. 5. & ex num. 31. Nicol. Garcia de Benef. tom. 1. part. 7. cap. 10. num. 89. Augustinus Barbofa in Pastoral. 1. part. 1. cap. 4. num. 11. Riccius tom. 3. Praxis Resol. for. Eccles. resol. 18. num. 1. & 2. Hieron. Rodriguez Lusitanus in compend. 99. Regul. patrum, resolut. 60. num. 9. Alexand. Ludouil. decis. 109. num. 5. Campanil. in diuers. iur. rubr. 12. cap. 14. Rota Romana apud Farinac. in nouiss. tom. 2. decis. 87. num. 2. Et ratio est, quia cum status Religiosus tribus illis paupertatis, castitatis, & obedientie consistens votis, cap. inter Monasterium de statu Monachorum ad perfectionem pertineat, quasi quædam via in perfectionem tendendi: & Episcopalis status sit perfectior, vt ad perfectionem pertinet, tanquam quoddam perfectionis magisterium: hinc est quod illius perfectio non supprimitur, aut supplantatur per istius adptionem, sed potius conseruatur, custoditur, & validatur.

4. Itaque Episcopo Regulati ex administratione Episcopali à iure concessa illi plenum dominium, & alienandi facultatem tribuere non debemus, cum nuda solum bonorum post Episcopatum quouis titulo acquiritorum administratione fungatur, proprietatem autem Ecclesie, cui præest, procul dubio quærat, dicto cap. Statutum 18. quest. 1. ibi: postquam enim Episcopus ordinatur ad altare quod sacrificatur, quod acquirere potuit, restituat, cap. cum olim 14. vers. Præterea de Priuileg. Couarruias in cap. de testament. num. 17. & 19. Molina de primogen. cap. 10. num. 28. Pereira Iunior decisione 75. numero 1. & 3. Cened. de Paupertate Religionis, dubitatione 44. numero 5. & à numero 31. Pelagius de planctu Ecclesie libro 2. capite 24. Fab. de Anna dicto consilio 45. numero 107. Campanilla rubric. 12. capite 14. numero 8. Lessius de Iustitia, & Iure, libro 2. capite 4. dubitatione 11. post alios Sanchez libro 6. dicto capite 6.

numero 8. & libro 7. capite 32. numero 62. & 63. Barbofa in dicto capite Statutum, numero 12. & 3. sequentibus. Nam indubitata est differentia inter Episcopum à Monachismo promotum, vel à Clericatu, quod iste omnia post Episcopatum sibi obuenientia, quod iure hæreditario, siue quouis alio ad eum velut ad verum Dominum pertinent, deque illis liberè dispositionem ex munere Episcopali ipsi iniuncto competentem, Sanchez dicto capite 6. numero 8. & 10. & ex plurium sententia resoluit Nicolaus Garcia de beneficio. 7. part. cap. 10. num. 89. & hanc sic restrictam, ac limitatam, quod exceptis sumptibus necessariis, nihil de bonis quomodocumque quæsitis in præiudicium Ecclesie, cui præest, disponere, aut alienare valet, text. in cap. Non dicatis 2. quest. 1. cap. cum ad Monasterium de Statu Monachorum cap. cum olim. vers. Præterea, de Priuileg. & ibi Glossa verb. Resurrectionem. Et resoluunt post Emanuel. Rodriguez, Niquarram, Sanchez, & alios, Hieronymus Rodriguez, Lusitanus in Compendio Questionum Regularium, partium resolut. 60. num. 9. Gabriel Pereira dicta decisione 75. num. 3.

5. Sed his non obstantibus affirmatiuam sententiam probabilem esse olim putauit, & nunc iterum puto ad compescendam audaciam Theologastri, qui his diebus improbabilem, & nimis laxam notauit hanc opinionem. O perfrictæ frontis hominem! Ergo improbabilis erit opinio, quam docuerunt Sotus, Angles, Medina, Palacios, Valquez, Matquez, Pontius, Puente, Hurtado, VVadingus, & alij plures à me alibi citati, qui merito Gigantes Theologie vocari possunt, & qui validissimis rationibus firmant Regularem ad Episcopatum assumptum liberum remanere à voto paupertatis. Et hanc sententiam contra dictum Theologastrum etiam Auctores opinionis contrariæ asserunt esse probabilem, & tutam in præxi fatentur, ita docet Sanchez in Summa Theologie, tom. 2. lib. 6. cap. 6. num. 13. Probat probabilitas huius sententiæ ex textu in cap. statutum 18. questione 1. ibi: Monachus quem canonica electio à iugo Regule Monastica professionis absoluit, & sacra Ordinatio de Monacho Episcopum facit, velut legitimus hæres paternam sibi hæreditatem postea iure vindicandis potestatem habeat. Tum quia liber euadit, & est absolutus à iugo Regule, id debet intelligi de iugo, seu nexu principali Religionis, hoc est professionis, quæ illum verum constituat Religiosum, alias paternam sibi hæreditatem vindicare non potest, vt potest; cum si obedientiæ, & paupertatis vinculo arctaretur, Superioris indigeret placito, & cum eo solum Religioni acquireret, non autem sibi vindicaret, vt incapax dominij, sine quo vindicatio non procedit, leg. in rem, ff. de rei vindic. Tum quia verba, & sacra Ordinatio de Monacho Episcopum facit designantia terminos à quo, & ad quem, quorum vnus alterum excludit, clare denotant Religiosum non manere illum, qui est creatus Episcopus, cum de statu Religioso: ad Episcopatus dignitatem ascenderit; cap. nisi cum pridem de renunc. ibi Paulinus indulgetur, vt ascendat Monachus ad Præfatum, quam Præfatus ad Monachatum descendat. Secundo talis Episcopus qui Monachus existens habitum Religionis præcisè portare tenebatur dimittere potest, Manuel Rodriguez quest. regul. tom. 2. quest. 1. art. 3. Tapia in Authent. ingressi, Cod. de Sacrosanct. Eccles. verb. Sua, cap. 6. numero 61. Gtall. in Summa lib. 2. cap. 57. numero 9. Azor. institut. moral. lib. 2. cap. 7. Pater Hurtado de Mendoza de Fide, Sp. & Charitate, tom. 2. disput. 160. sub sect. 3. §. 64. vers. dispo. Sed

Sed in aliquibus. Tertio potest in vita de bonis suis, ac de acquisitis intuitu Ecclesie tam ample disponere, ut volent licite Episcopus secularis. Cardin. in *Clem. 2. de off. & potestate Episcopi, part. 3. allegat. 114. num. 2. 2. Mar. Cutel. de tract. de donat. tom. 1. tractatio. ne 1. discurs. 2. part. 3. num. 136.* Quarto testamentum ante professionem factum; quod existens Religiosus reuocare non poterat, Abbas in *cap. in presenzia, numero 6. de probat.* Ioan. Gutier. *Canonic. quest. lib. 2. cap. 1. n. 37.* factus Episcopus eucitare valet. Ias. post *Bart. in Aubent. ingressi, num. 7. Cod. de Sacrosanct. Eccl. post Tabiam ibid. verb. I deo que neque de iis, cap. 1. num. 67. Molfel. d. conf. 1. num. 21. cum duobus seqq.* id confirmat exemplo mortui reuiuifcentis, & omnia sua recuperantis. Quinto, donare potest, Baldus in *cap. Cleric. el. 2. n. 7. de vita, & honestate Cleric.* Cardin. in *Clem. 2. §. sed & tales, in princip. cod. tit. Navar. conf. 15. de regul. & cons. 78. num. 4. Rota d. in 77. part. 1. Farinac. tom. 2. nouiss. decis. 241. num. 4. & per Ioan. & decis. 306. Ludouic. decis. 401. per totam.* Cum autem id sit dominium transferre, & si itaque discretio. Institut. de actionibus, inde planum fieri videtur in eo rei donatæ dominium residere. Ceteras rationes videbis apud citatos Authores, & præsertim apud Hartadom, & Vvadingum. Vnde licet ego adhæream primæ sententiæ negatiuæ tanquam communiori, & iustiori, assero tamen secundam sententiam affirmatiuam esse probabilem, consulo tamen Episcopis regularibus ne discedant à prima sententia Diui Thomæ, quæ, ut dixi, est communis, & præsticanda.

RESOL. CVII.

An Consecratio Episcoporum efficiat, ut ipsos offendentes incurrant in excommunicationem Bullæ Cene contra offendentes Cathedralis?

Et quia, si Episcopus tantum sit electus, & confirmatus non tamen consecratus?

Et deducitur, quod Cardinales ex quo electi sunt à Summo Pontifice, & electionem acceptauerunt, tamen si Capellum non obtinuerint, gaudent prædicto privilegio.

Et aduertitur, quod in appellatione Pontificis, seu Episcopi non venit nisi consecratus Episcopus, quia electus, & non consecratus non est Episcopus. Ex p. 1. 2. tract. 1. Ref. 107.

§. 1. **R**espondeo negatiuè. Dico igitur quod in dicta excommunicatione 11. Bullæ includuntur primò Cardinales sanctæ Romanæ Ecclesiæ, qui sic dicuntur ex quo electi sunt à Summo Pontifice, & electionem acceptauerunt, tamen si capellum nondum obtinuerint, vti tradit Sayrus *lib. 3. cap. 15. num. 3. Filliucius tract. 16. n. 1. Bonacina disp. 1. q. 12. punct. 2. n. 2. Secundo Patriarchæ, id est, Summi Patres inter Episcopos primum locum tenentes. Tertio, Archiepiscopi, id est, Episcopi Metropolitanæ pluribus Episcopis præsidentes, sic nuncupati post Pallij receptionem, *cap. transmissa de Electione, cap. Nisi specialis de Auctoritate, & Vsu Pallij.* Quarto Episcopi vnus Cinitatis, vel Diocesis. Debent autem secundum probabiliorem sententiam, quam defendit Caietanus verb. *Excommunicatio, cap. 12.* Sayrus *vbi supra, n. 4. Nauarrus cap. 27. n. 67. Hugolinus in præfati. verb. Patriarcha, n. 3. Filliucius q. 5. n. 240. Suarez disp. 2. 1. sect. 2. n. 69. Bonac. aliis relatis disp. 1. quest. 12. Tom. IV.**

punct. 2. n. 7. aduersus Graff. 1. part. decis. lib. 4. cap. 18. num. 101. esse consecrati. Neque sufficit esse electos, & confirmatos; quia ante consecrationem non sunt Episcopi verè & propriè, cum non sint caractere Episcopali insigniti, tamen Episcopali iurisdictione gaudeant. Et cum versentur in materia odiosa, non debet nomen Episcopi ultra propriam, & suam significationem extendi. Quinto, Legati, seu Nuncij, qui à Summo Pontifice causa negotiorum ad Principes mittuntur, dum eorum Legatio durat. Itaque nostram sententiam præter Doctores citatos tenet etiam Leander *de censuris, tom. 4. tract. 3. disp. 1. 1. q. 12. Rubeus in Aphor. Episc. verb. Consecratio, n. 13.* Dico itaque quod interficiens, aut capiens Episcopum electum confirmatum, etiam post acceptam possessionem Episcopatus, nondum tamen consecratum, non remaneat obstrictus hac Bullæ excommunicatione, quamvis remaneret alia: etiam reseruatæ Papæ, *cap. si quis suadente 17. quest. 4.* Sic Caietanus *verb. Excommunicatio, cap. 12. ibi.* Aduerte hic quod appellatione Pontificis, seu Episcopi, non venit, nisi consecratus Episcopus: quia electus, & non consecratus non est Episcopus, licet sit administrator, & Episcopus electus, & confirmatus sit verè Episcopus, quoad ea, quæ iurisdictionis sunt, quia tamen deest illi consecratio, propter quam immunitas hæc, & priuilegium Episcopis est concessum, ideo hoc priuilegium solis Episcopis consecratis esse concessum censendum est. Et licet infra, ut videbimus pluries nomine Episcoporum veniunt electi, & confirmati, licet non consecrati, hoc tamen procedit in fauorabilibus, non autem in odiosis, ut est casus noster. Ergo, &c.

RESOL. CVIII.

An qui consecratur in Episcopum ante legitimam ætatem, triginta annorum, incurrat suspensionem, vel irregularitatem? Ex parte 12. tract. 1. Ref. 108.

§. 1. **H**oc dubium mouet, & sic respondit Suarez in *tertia parte, tom. 5. disp. 31. sect. 1. n. 29.* Aliud dubium est; An hæc pena locum habeat in eo, qui ante legitimam ætatem Episcopus consecratur. Nam in factis Canonibus certum etiam ætatis tempus ad Episcopatum præscribitur, scilicet triginta annorum; consecratio etiam Episcopi iuxta communem, satique probabilem sententiam, Ordo quidam est, & consequenter inter sacros Ordines numerandus; ergo suspensio lata in eum qui suscipit Ordinem sacrum ante legitimam ætatem, comprehendet eum, qui ante trigessimum annum fuerit consecratus Episcopus. Nihilominus dicendum est illam penam, & constitutionem non extendi ad Episcopos. Primò quidem ob illud principium generale, quod suspensio generatim lata non comprehendit Episcopos, nisi eorum fiat specialis mentio, iuxta *cap. Quia periculosum, de sententia excommunic. in 6.* Secundo, quia ex multis circumstantiis constat illam Extraneitatem non loqui de Episcopis, quia licet Episcopus sit Ordo, tamen eius collatio propter excellentiam consecratio dicitur potius, quam ordinatio. Tum etiam quia illæ particule *si uera dimiss. extra tempor.*

Sup hoc sup. in Ref. 49 à §. diff. est, & in alio §. eius not.